

Центральний внутріпородний тип виведений шляхом відтворювального схрещування сименталів із червоно-рябими голштинами. Як структурні формування до складу центрального внутріпородного типу входять київський, прилуцький і черкаський заводські типи, а південно-східного – вінницький та харківський.

Південно-східний внутріпородний тип виведений шляхом складного відтворювального схрещування сименталів із червоно-рябими голштинами, айширами та мольбельярдами.

При виведенні прикарпатського внутріпородного типу в базових господарствах застосували метод складного відтворювального схрещування чотирьох порід симентальської, монбельярдської, червоно-рябої німецької та червоно-рябої голштинської породи

Чистопорідні бугаї-плідники голштинської породи характеризуються перевагою за племінною цінністю за надоем порівняно із бугаями-плідниками, які мають у своєму генотипі різну частку спадковості за голштинською породою.

Бугаї української чорно-рябої породи лінії Чіфа мають вищу племінну цінність за надоем +251 кг порівняно із бугаями-плідниками української червоно-рябої породи [3].

Виявлено поліпшувальний вплив голштинської породи на сучасне поголів'я української чорно-рябої та червоно-рябої молочних порід. Чистопорідні бугаї-плідники голштинської породи характеризуються перевагою за племінною цінністю за надоем порівняно із бугаями-плідниками, які мають у своєму генотипі різну частку спадковості за голштинською породою.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Рудик І.А. // Теоретичні й практичні аспекти породоутворювального процесу у молочному та м'ясному скотарстві. 1995: 130-131.
2. Пелехатий М.С., Шуляр А.Л. // Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва». 2011. 19: 105-109.
3. Почукалін А.Є., Прийма С.В. // Розведення і генетика тварин. 2014. 48: 114–124.
4. Єфіменко М.Я., Подоба Б.Є., Братушка Р.В. // Тваринництво України. 2014. 10: 10–14.
5. Зубець М.В., Рубан С.Ю. // Розведення і генетика тварин. 2010. 44: 3–10.

ВПЛИВ РОЗДІЛЬНОЇ ГОДІВЛІ КУРЕЙ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПТИЦІ

К.Д. Іванова¹, І.І. Гончарова²

Державний біотехнологічний університет, Харків, Україна

¹здобувач ступеня вищої освіти бакалавр, спеціальність «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

²к.с.-г.н., доцент, доцент кафедри генетики розведення та селекційних технологій в тваринництві, irina.i.goncharova@gmail.com

Вступ. Продуктивність курей залежить від породи, кросу, способу утримання, розміру груп, щільності посадки, мікроклімату приміщень, способу вирощування ремонтного молодняку та від організації годівлі [1].

Порівняно з іншими сільськогосподарськими тваринами травна система у птахів має свої особливості. Птахи краще використовують обмінну енергію і перетравний протеїн корму, але засвоєння поживних речовин при ферментативному і мікробному травленні у них нижче порівняно з іншими видами тварин [2, 3].

Існує також різна потреба в поживних речовинах у курок-несучок та півнів. Курочки повільніше ростуть, але краще використовують енергію і протеїн корму, оскільки у них маса

щитовидної залози відносно живої маси більша ніж у півників. А йодовмістні гормони, які виробляються щитовидною залозою, тироксин і трийодтиронін регулюють обмін речовин, що відповідно впливає на процеси росту і розвитку.

Відомо що птахам потрібно нормована годівля, яка забезпечує організм енергією, пластичними та біологічно активні речовинами. У курей м'ясних порід і кросів, порівняно з яєчними, більш інтенсивний обмін речовин, нижча активність ліполітичних ферментів, нижча несучість. М'ясні кури здатні до переїдання, що як і незбалансований раціон, спричинює жирову інфільтрацію печінки та знижує продуктивність [2, 4]. Кури м'ясних порід і кросів мають нижчий коефіцієнт засвоєння кальцію та фосфору. У зв'язку з цим м'ясним курам потрібно згодовувати комбікорми, збалансовані за енергетичною і протеїною поживністю, з метою стимулювання використання поживних речовин на утворення яєць, а не на збільшення живої маси та жировідкладення. Потреба у протеїні в курочок нижча. Тому вважається економічно доцільним з 3–4 тижня для курочок і півників використовувати комбікорми різної поживності. Наприклад, якщо в період росту ремонтного молодняку для півників рекомендується 23 % протеїну, то для курочок достатньо 21 %. Відповідно для курочок існує менша потреба в амінокислотах та енергії [1, 5].

Існує кілька способів забезпечення роздільної годівлі для курей. Одним із таких методів є створення для півнів окремого місця годівлі, так званих «ресторанів». Другим способом є встановлення на годівницях чи над годівницями для несучок дерев'яних або металевих прутиків на відстані 4,5–5 см, що дає можливість просунути голови, щоб дістати корм, тільки курочкам, а півники цього зробити не можуть.

Але ці методи мають свої недоліки, при використанні так званих «ресторанів» недоліком є те, що кожного разу при годівлі півні з усього пташника збігаються в одне місце, а потім важко їх знову рівномірно розподілити по всьому пташнику. При використанні обмежувальних прутиків на годівницях часто у курок та півнів травмуються голови, що призводить до зниження продуктивності. Крім цього, молоді півні або півні з обрізаними гребінцями легко просовують голови у годівниці курочок і «крадуть» корм.

Мета. Отже, дослідження нових методів забезпечення роздільної годівлі курей племінного стада є актуальним. У зв'язку з цим метою наших досліджень було вивчити вплив використання носових обмежувальних перегородок на продуктивність курей батьківського стада м'ясного кросу «Росс-308».

Методика досліджень. Матеріалом для досліджень були вибрані дані птицекомплексу «Морозовка Агро» на курях кросу «Росс-308». Для досліджень у 21-тижневому віці методом випадкової вибірки було відібрано 2 групи птахів, по 660 голів. Птахів дослідних груп утримували в однакових умовах, для годівлі самців і самиць використовували раціони з різною поживністю.

У першій контрольній групі з метою забезпечення роздільної годівлі для курей несучок використовували годівниці «Big Pan Plus», для півнів – «Mylti Pan Plus» фірми «Big Datchman». У дослідній групі для роздільної годівлі використовували аналогічні годівниці, але півням у ніздрі вставляли спеціальні перегородки, що не дозволяють їм споживати корм з годівниць, призначених для курок, і вони споживають корм тільки з власних годівниць. У процесі досліджень враховували збереженість, живу масу і однорідність стада півнів та заплідненість яєць, одержаних від курей які утримувались разом із півнями піддослідних груп.

Результати досліджень. У період продуктивного використання потреба курок у протеїні становить 14,7–15,5 % в 100 г комбікорму при вмісті 3,4 % кальцію, а для півнів – відповідно 12 % і 0,87 %. У період статевої активності у півнів існує більша потреба в амінокислотах і вітамінах, а в кальції — нижча.

Згідно з даними досліджень вчених Інституту птахівництва УААН [1], роздільна годівля курей племінного стада забезпечує зниження на 3,4 % вартості кормів і підвищення на 2,2 4 % заплідненості яєць.

Дослідженнями встановлено, що протягом продуктивного використання півнів їх жива маса з віком збільшувалася, але в контрольній та дослідній групах – по-різному. Так, у дослідній групі жива маса півнів була вищою порівняно зі стандартом на 0,05–2,29 %, а в контрольній – на 1,5–10,11 %, залежно від тижня вирощування. За період продуктивного використання півнів плідників встановлено, що збереженість півнів у дослідній групі була вищою на 2,48 % порівняно з контрольною. Однорідність стада теж була вищою на 4,6–5,1 % і вона змінювалася залежно від тижня використання.

Висновки. 1. У результаті проведених досліджень встановлено, що використання ніздрьових перегородок сприяє кращій збереженості півнів (на 2,48 %), однорідності стада (на 4,6–5,1 %) та вищій заплідненості яєць.

2. За використання ніздрьових перегородок можна регулювати живу масу півнів відповідно до необхідних норм.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бородай В.П., Сахацький М.І., Вертійчук А.І. // Технологія виробництва продукції птахівництва: підруч. 2006: 54-57.
2. Віннікова Л.Г., Поварова Н.М., Синиця О.В. // Основи птахівництва та переробки птиці. Навч. вид. 2020: 16-30.
3. Патрева Л.С., Коваль О.А. Технологія виробництва продукції птахівництва: курс лекцій. 2018: 48.
4. Ібатуллин І.І., Сривов А.І, Цицюрський Л.М. // Вирощування ремонтного молодняка сільськогосподарських тварин. 1993: 48-52.
5. Каравашенко В.Т. // Кормление сельскохозяйственной птицы. 1986: 30-35.

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЇ СОБАК

О. Маслій¹, І.І. Гончарова²

Державний біотехнологічний університет, Харків, Україна

¹здобувач ступеня вищої освіти бакалавр, спеціальність «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

²к.с.-г.н., доцент, доцент кафедри генетики розведення та селекційних технологій в тваринництві, irina.i.goncharova@gmail.com

Поруч практично з кожним із нас живе собака, чотирилапий друг, який завжди поруч, протягом усієї історії людства. Інтелектуальний коефіцієнт собаки перевищує коефіцієнти багатьох інших тварин, серед яких кішки, папути та коні, він володіє прекрасними асоціативними здібностями та легко навчається. Завдяки своїй соціальності він може легко інтерпретувати деяку кількість сигналів, які видають інші люди, що дає змогу йому посправжньому «спілкуватися» з людиною і ставати її другом. Тому дуже важливо навчитися розуміти їхню «мову» і відповідно реагувати на надіслані нам знаки. Хіба це не є однією зі сторін дружби і легкого взаєморозуміння [1–4]?

Відомо, що одними з найважливіших чинників «мови» і психології собак є рухи хвоста, стосунки з побратимами і кішками, погляд, відчуття часу та «інтонації голосу».

Рухи хвоста пов'язані з нюхом і спеціальними анальними залозами, запах яких індивідуально розрізняється у кожного собаки. Веселий собака виляє хвостом, щоб дати відчутти свій запах, а переляканий – закриває анальний отвір і геніталії, щоб сховатися. Треба зауважити, що, коли собака швидко виляє низько опущеним хвостом, він – у доброму гуморі, а якщо рухи хвоста повільні, він піднятий високо й напружений, собака показує свою ієрархічну перевагу, і це може слугувати прелюдією до його агресивної поведінки [1].